

Św. Zymunt

«Nie bój się, tylko wierz»

NR XXVII/2006 (220)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

2 LIPCA 2006

TRZYNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA

Z KSIĘGI MADROŚCI^{Mdr 1.13-15; 2.23-24}

Bóg nie uczynił śmierci i nie cieszy się ze zguby żyjących. Stworzył bowiem wszystko po to, aby było, i byty tego świata niosą zdrowie: nie ma w nich śmiertelności jadu ani władania Otchłani na tej ziemi. Bo sprawiedliwość nie podlega śmierci.

Dla nieśmiertelności bowiem Bóg stworzył człowieka, uczynił go obrazem swej własnej wieczności. A śmierć weszła na świat przez zawiść diabła i doświadczać jej ci, którzy do niego należą.

PSALM RESPONSYJNY^{Ps 30}

REFREN: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

i nie pozwoliłeś moim wrogom naśmiewać się ze mnie.

Panie, bądź mój, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę

i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

REFREN: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana

i pamiętajcie o Jego świętości.

Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę,

a Jego łaska przez całe życie.

REFREN: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną,

Panie, bądź moją pomocą.

Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament.

Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

REFREN: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Z DRUGIEGO LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO KORYNTIAN^{2 Kor 8,7.9.13-15}

Bracia:

Podobnie jak obfitujecie we wszystko, w wiarę, w mowę, we wszelką gorliwość, w miłość naszą do was, tak też obficie i w tę łaskę obfitowali.

Znacie przecież łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, który będąc bogaty, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacić.

Nie o to bowiem idzie, żeby innym sprawić ulgę, a sobie utrapienie, lecz żeby była równość. Teraz więc niech was dostatek przyjdzie z pomocą ich potrzebom, aby ich bogactwo było wam pomocą w waszych niedostatkach i aby nastąpiła równość według tego, co jest napisane: „Nie miał za wiele ten, kto miał dużo. Nie miał za mało ten, kto miał niewiele”.

AKLAMACJA^{Por. 2 Tm 1,10b} Alleluja, alleluja, alleluja

Nasz Zbawiciel Jezus Chrystus śmierć zwyciężył
a na życie rzucił światło przez Ewangelię.

AKLAMACJA: Alleluja, alleluja, alleluja

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MARKA^{Mk 5,21-24.35b-43}

Gdy Jezus przepłynął się z powrotem łodzią na drugi brzeg, zebrał się wielki tłum wokół Niego, a On był jeszcze nad jeziorem. Wtedy przyszedł jeden z przełożonych synagogi, imieniem Jair. Gdy Go ujrzał, upadł Mu do nóg i prosił usilnie: „Moja córeczka dogorywa, przyjdź i połóż na nią ręce, aby ocalała i żyła”. Poszedł więc z nim, a wielki tłum szedł za Nim.

Przyszli ludzie do przełożonego synagogi i donieśli: „Twoja córka umarła, czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?”

Lecz Jezus słysząc, co mówiono, rzekł przełożonemu synagogi: „Nie bój się, tylko wierz”. I nie pozwolił nikomu iść z sobą z wyjątkiem Piotra, Jakuba i Jana, brata Jakubowego.

Tak przyszli do domu przełożonego synagogi. Wobec zamieszania, płaczu i głośnego zawodzenia wszedł i rzekł do nich: „Czemu robicie zgietk i płaczenie? Dziecko nie umarło, tylko śpi”. I wysmiewali Go.

Lecz On odsunął wszystkich, wziął z sobą tylko ojca, matkę dziecka oraz tych, którzy z Nim byli, i wszedł tam, gdzie dziecko leżało. Ujawszy dziewczynkę za rękę, rzekł do niej: „Talitha kum”, to znaczy: „Dziewczynko, mówię ci, wstań”. Dziewczynka natychmiast wstała i chodziła, miała bowiem dwanaście lat. I oślupieli wprost ze zdumienia. Przykazał im też z naciskiem, żeby nikt o tym nie wiedział, i polecił, aby jej dano jeść.

Wtedy rzekł do nich: „Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak

wiary?» Oni zlekli się bardzo i mówili jeden do drugiego: „Kim właściwie On jest, że nawet wichry i jezioro są Mu posłuszne?”

WSKRZESZENIE CÓRKI JARIA, POLENOW, Wasilij Dmitrijewicz (1844, St. Petersburg – 1927, Borok), 1871, olejny na płótnie, Muzeum Sztuk Pięknych, St. Petersburg; źródło www.abcgallery.com

PATRON TYGODNIA: ŚW. TOMASZ APOSTOŁ

Zwany także Didymos, „Bliźniak” (czym był bliźniakiem – nie wiemy: wg legendy miał brata Eleazara lub siostrę Lizję). Należał do ścisłego grona Dwunastu Apostołów. Ewangelie wspominają go kilkakrotnie: kiedy jest gotów pójść z Jezusem na śmierć^{J 11,16}; w Wieczerniku podczas Ostatniej Wieczerzy^{J 14,5}; osiem dni po zmartwychwstaniu, kiedy ze sceptycyzmem wkłada rękę w bok Jezusa^{J 20,19 nn}; nad Jeziorem Genezaret, gdy jest świadkiem cudownego połowu ryb po zmartwychwstaniu Jezusa^{J 21,2}.

Według tradycji (opartej na apokryfach, m.in. *Historia Abgara*, *Apokalipsa Tomasza*, *Dzieje Tomasza* i *Ewangelia Tomasza*) Tomasz ewangelizował Partów, Medów i Persów (Iran), acz niechętnie rozpoczął swoją misję: uległ woli Bożej dopiero gdy został pojmany przez handlarza niewolników udającego się na wschód. Po uwolnieniu zaczął zasiewać Słowo Boże – założył wiele parafii i wybudował wiele kościołów. Dotarł do Indii, gdzie poniósł męczennską śmierć, przeszyty dziądą, w Kalamynie (†72).

Pochowano go w Mailapur (gdzie do dziś – przedmieście Madrasu – istnieje duża lokalna społeczność zwąca się *chrześcijanami św. Tomasza*). W III wieku relikwie przeniesiono do Edessy, potem na wyspę Chios. W 1258 krzyżowcy przewieźli je do Ortony w Italii.

Św. Tomasz jest patronem Indii, Portugalii, Urbino, Parmy, Rygi, Zamościa. Jego symbolem mającym początki w legendzie o wybudowaniu pałacu króla Guduphara w Indiach, jest kielnia. Dlatego Tomasz jest patronem architektów, budowniczych, cieśli, geodetów, kamieniarzy, murarzy, stolarzy, a także małżeństw i teologów. (uroczystość 3 lipca

il. APOSTOŁ TOMASZ, MARTÍNEZ, Jusepe (1600, Zaragoza - 1682, Zaragoza), ok. 1630, olejny na płótnie, Muzeum Sztuk Pięknych, Budapeszt; źródło www.wga.hu

... Jezus łączy wiarę w zmartwychwstanie ze swoją Osobą: **«Ja jestem zmartwychwstanem i żyłem»**^{J 11, 25}. **To Jezus jest Tym, który w ostatnim dniu wskrzesi tych, którzy będą wierzyć w Niego**⁵²⁴^{Por. J 5, 24-25; 6, 40} **i którzy będą spożywać Jego Ciało i pić Jego Krew**⁵²⁵^{Por. J 6, 54}. **Już teraz daje tego znak i zadatek, przywracając do życia niektórych zmarłych**⁵²⁶^{Por. Mk 5, 21-24; Łk 7, 11-17; J 11}, **zapowiadając w ten sposób własne zmartwychwstanie, które jednak nastąpi w innym porządku. Jezus mówi o tym wyjątkowym wydarzeniu jako o «znaku proroka Jonasza»**^{Mt 12, 39} **i znaku Świątyni**⁵²⁷^{Por. J 2,19-22}; **zapowiada swoje zmartwychwstanie trzeciego dnia po**⁵²⁸^{wydanlu Go na śmierć}⁵²⁸^{Por. Mk 10, 34}.

[Katechizm Kościoła Katolickiego, 994]

INFORMACJE PARAFIALNE

- 2.VII (niedziela): Suma o 12:00... 7.VII (piątek): 1-SZY PIĄTEK MIESIĄCA... 7.VII (piątek): Rocznica przeniesienia Pasterza... 8.VII (sobota): Wypominki o 17:30... Chrzty w lipcu... W tym roku w okresie wakacyjnym...

WITAMY!

25.vi.2006 do grona członków Kościoła Powszechnego i naszej parafii przyjęci zostali, w sakramencie Chrztu Świętego:

Julia Wiktoria KAPUSTA, z Dębówki
Aleksander KUREK, z Piasków

Jam jest Alfa i Omega, mówią Pan Bóg, który jest, który był i który przychodzi, Wszechmogący

ZAPOWIĘDZI

Zapowiedź II: Tomasz Waldemar HUK, kawaler, i Dominika Paulina RODAK, panna, oboje z Kawęczyna, parafia tutejsza.

Zapowiedź II: Grzegorz Stanisław WIEWIURA, kawaler z Kawęczyna, parafia tutejsza, i Agnieszka Beata GÓRCKA, panna z parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Górze Kalwarii.

Zapowiedź I: Konrad Sławomir CHUDZIŃSKI, kawaler ze Słomczyna, parafia tutejsza, i Beata Adriana SZKOP, panna z parafii św. Stefana w Warszawie.

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez ww osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną.

ODESZLI

W ostatnim tygodniu pożegnaliśmy z naszego grona:

śp. Władysław OSUCH, † 19.VI.2006, l. 72

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie!

Tajemnice Eucharystii

Eucharystia, będąc źródłem miłości, znajdowała się i znajduje zawsze w samym środku życia uczniów Chrystusa. Ma Ona postać chleba i wina, czyli pokarmu i napoju, jest więc tak bliska człowiekowi, tak ściśle związana z jego życiem, jak pokarm i napój.

Zawsze zaś musimy czuwać, ażeby to wielkie spotkanie z Chrystusem-Hostią nie stało się dla nas zwyczajne, abyśmy nie przyjmowali Go niegodnie i w stanie grzechu, zwłaszcza śmiertelnego. Praktykowanie cnoty pokuty i sakrament Pokuty są nieodzowne w tym celu, aby podtrzymywać w sobie i stale pogłębiać ducha tej czci, którą człowiek winien jest Bogu samemu i Jego Miłości tak przedziwnie objawionej: „Listu Ojca Świętego Jana Pawła II do wszystkich biskupów Kościoła o tajemnicy i kulcie Eucharystii”

W Lanciano (dawne Anxanum) w VIII w. wykształconemu zakonnikowi nie dawała spokoju kwestia, czy Chrystus naprawdę jest obecny w Hostii i czy konsekrowane wino jest rzeczywiście Jego Krwią. Pewnego razu, po konsekracji w czasie Mszy św., wątpliwości w rzeczywistości przeistoczenia chleba i wina odezwały się ze szczególną siłą. I wtedy, na jego oczach, chleb rzeczywiście stał się Ciałem, a wino Krwią. Przeraził się, lecz po chwili poczuł radość z powodu łaski, jakiej doznał ...

Do klasztoru zaczęli przybywać wierni pragnący spojrzeć na Ciało Chrystusa i na Jego Krew, która niebawem skrzepla. Zarówno cudownie przemieniona Hostia jak i bryłki zakrzepłej Krwi otoczono wyjątkową czcią.

Cudowna Hostia i zakrzepła Krew przechowywane są do dziś w bazylice w Lanciano. W 1971 poddano je szczegółowym badaniom technikami dostępnymi ówczesnej nauce. Zadanie wykonał prof. Linoli, specjalista w zakresie anatomii, chemii i mikroskopii klinicznej.

Stwierdzono, że ciało znajdujące się w relikwiarzu ma kolor jasnobrunatny. Jest okrągłe - grubsze w części brzegowej, cieńsze bliżej środka, z pustą przestrzenią wewnątrz. Jest to ludzka tkanka mięśnia sercowego: świadczyły o tym m.in. znalezione komórki układu nerwowego typowe dla takiej właśnie tkanki. Pusta przestrzeń wewnątrz ciała odpowiada komórce sercowej. Nie znaleziono żadnych śladów substancji konserwującej. Nie stwierdzono też śladów cięć ostrym narzędziem, wykluczając możliwość pobrania tkanki z ciała ludzkiego.

Niewielkie bryłki zakrzepłej krwi mają nieregularne kształty, są pomarszczone i twarde. Nie sposób wytłumaczyć, dlaczego Krew (i Ciało) z Lanciano zachowała się w tak dobrym stanie (zwykły skrzep już dawno uległby naturalnemu rozkładowi). Ustalono, że jest to krew grupy AB - czyli tej samej, którą zidentyfikowano przy analizie Ciała. Do grupy AB należą również ślady krwi zachowane na Całuniu Turyńskim ...

W 1974 Lanciano odwiedził przyszły papież - kard. Karol Wojtyła. Całą noc spędził na modlitwie i adoracji relikwii cudu eucharystycznego. W księdze pamiątkowej napisał: „Spraw, abyśmy w Ciebie bardziej wierzyli, pokładali nadzieję i miłowali!”

il. powyżej: relikwiarz Hostii-Ciała i zakrzepłej Krwi, 1713, kryształ i srebro na podstawie Santuario del Miracolo Eucaristico, Frati Minor Conventuali, Lanciano

SPOTKANIA

Ktokolwiek nas spotyka od Niego przychodzi tak dokładnie zwyczajny że nie wiemy o tym

jak osioł co chciał zawyć i nie miał języka lub chrabąszcz co swej nazwy nie zna po łacinie będziemy się mijali nie wiadomo po co spoglądali na siebie i sięgali w ciemność myśleli o swym sercu że trochę zawadza jak wciąż ta sama małpa w secesyjnej klatce

Ktokolwiek nas spotyka od Niego przychodzi jeśli mniej religijny - bardziej chrześcijański wspomni coś od niechciana podpowie adresy jak śnieg antypaństwowy co wzniosłe pomniki z wyrazem niewiniątka zamienia w bałwany niekiedy łzę urodzi ważniejszą od twarzy co pomiędzy uśmiechem a uśmiechem kapie

Ktokolwiek nas spotyka od Niego przychodzi nagle zniknie - od razu przesadnie daleki czy byliśmy prawdziwi - sprawdził mimochodem

ks. Jan TWARDOWSKI (1915, Warszawa – 2006, Warszawa)

POCZET PRYMASÓW: TEODOR ANDRZEJ POTOCKI (63)

Urodzony 1664, był synem kasztelana kamienieckiego. Wychowanek kolegium jezuickiego w Warszawie, studiował potem w Rzymie. Prepozyt

przemyski, sekretarz i kapelan nadworny króla Jana III oraz kanonik krakowski, kustosz sandomierski i kanonik warszawski. Po śmierci Jana III poparł najpierw kandydaturę Jakuba Sobieskiego, a następnie opowiedział się po stronie elektora saskiego. W 1697 mianowany został przez Augusta II biskupem chełmińskim. Od 1712 biskup warmiński i administrator sambijski, zajmował się odbudową diecezji po zniszczeniach wojennych. W 1723 został arcybiskupem gnieźnieńskim. Dbał o uporządkowanie administracji w dobrach diecezji oraz o dyscyplinę kleru. Po śmierci króla Augusta II opowiedział się w 1733 po stronie Stanisława Leszczyńskiego. Po jego wyjeździe przebywał w niewoli, w której uwolniony został po złożeniu przysięgi Augustowi III w 1735. Zmarł 1738, pochowany w katedrze gnieźnieńskiej.

IL. NAGROBEK PRYMASA POTOCKIEGO, FERRARI, Pompeo (ok. 1660, Rzym – 1736, Rydzyn), 1735, fragment, katedra gnieźnieńska

źródło: "Poczet Arcybiskupów Gnieźnieńskich Prymasów Polski", Przemysław Mrozowski

Table with 2 columns: Event/Service and Time. Includes: MSZE ŚWIĘTE (Niedziela i uroczystości obowiązuje: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00), Dni powszednie: 07:30 (codziennie), 18:00 (piątek - sobota), KSIĘŻA (Ks. Proboszcz mgr Stefan KOTWIŃSKI, Ks. Wikariusz Marcin KLOTZ), KANCELARIA PARAFIALNA (tel. (0-22) 754 47 32, fax. (0-22) 754 41 02), Dni powszednie (z przerwą na Msze Św. i nabożeństwa): 08:00-09:30, 17:00-19:00, Niedziela i święta: nieczynna, Email: swzygmunt.slomczyn@op.pl

